

[Wilhelm]

»Det er regeringens opfattelse, at de særlige begrænsninger, der gælder i offentligt ansattes yringsfrihed, ikke går videre og ikke bør gå videre, end hvad der må anses for nødvendigt for, at den offentlige forvaltning kan fungere på en tilfredsstillende måde.«

Ja men hvad er det for noget at stemme for, at den offentlige forvaltning kan fungere på en tilfredsstillende måde? Tilfredsstillende for hvem? Der er ingen tvivl om efter den hidtidige praksis, hvem finansministeren mener det skal være tilfredsstillende for. Men så er det jo først, det får indhold, og så er det, det begynder at blive farligt. I sig selv er erklæringen jo aldeles intetsigende på det punkt.

Eller på side 6, hvor finansministeren siger:

»Samtidig er det nødvendigt, at den offentlige administration kan fungere effektivt, hvilket i visse situationer kan tænkes at blive forhindret af det forhold, at offentligt ansatte fremsætter offentlig kritik af deres foresatte.«

Ja men hvad er det for noget at stemme for? Det åbner jo for en begrænsning af yringsfriheden, som i hvert fald hr. Bernhard Baunsgaard i hele sin offentlige polemik i denne sag har vendt sig imod. Der er jo ikke kun de citerede fra-før-sidste-verdenskrigs-erklæringer, der er også Poul Andersen-sagen – han hed tilfældigvis også Poul Andersen, lufthavnsdirektøren – den sag, som sluttede med, at der ikke var noget juridisk belæg for at pålægge ham nogen som helst pligt til at undlade at ytre sig i den kontroversielle sag. Men her kommer finansministeren og siger: der kan være visse situationer, hvor det kan tænkes, at en effektiv administration forhindres af det forhold, at offentligt ansatte fremsætter offentlig kritik af deres foresatte. Ja men hvad er det for »visse situationer«, man her vil stemme for?

På den baggrund skal jeg sige, at VS i hvert fald ikke kan stemme for dagsordensforslaget. Vi synes, at finansministeren med den redegørelse, han har givet i dag, faktisk skaber unødigt tvivl om offentligt ansattes ret til at ytre sig – et område, som ikke var alt for fastlagt i forvejen, men som i hvert fald lå sikrere med de ting, vi har haft. Det at man ikke besluttede det, der faktisk stod i bemærkningerne fra 1917, det, at der var sagen omkring lufthavnsdirektøren, og det, at der var udtalelserne fra Poul Andersen, det

har finansministeren nu udvandet yderligere, og det vil vi i hvert fald ikke bidrage til.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundets folketingsgruppe erkender, at finansministeren i sin redegørelse på enkelte punkter viser en vis åbenhed, for så vidt angår at et udvalg bliver nedsat og et responsum bliver indhentet, men grundlæggende finder vi, at finansministerens redegørelse var for autoritært præget og viser en for ringe forståelse og navnlig et for ringe engagement med hensyn til at løse det alvorlige problem. Vi kan derfor ikke stemme for den dagsorden, der er foreslået, men da der trods alt også er en vis imødekommenhed i finansministerens redegørelse, vil vi undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Jeg kan ikke lade det sidde på mig, når hr. Niels Helveg Petersen påstår, jeg skulle have sagt, at begreber som yringsfrihed, demokrati, sandhed og retfærdighed skulle det være ligegyldigt at beskæftige sig med. Jeg har tværtimod givet udtryk for det modsatte. Men o.k., vi er alle sammen en gang imellem lidt uopmærksomme, så jeg skal oplyse hr. Niels Helveg Petersen om, at det, jeg gjorde, var, at jeg besvarede hr. Wilhelms beklagelse over, at yringsfrihed åbenbart ikke er et entydigt begreb, men et variabelt begreb. Hertil sagde jeg – ganske som hr. Niels Helveg Petersen bagefter repeterede – ja vel, det gælder mange af disse sakrosankte begreber, som er vigtige for os, så vigtige, at man går i døden for dem, om så skal være. De er så besværlige, at der er skrevet meget om dem. Men jeg har intet sagt om, at man ikke skulle beskæftige sig med dem. Det modsatte er tilfældet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I diskussionen her til sidst er det fremført fra hr. Honorés side, at nu ville jeg – han citerede hr. Camre – sørge for, at regeringen ikke alene har en opposition, men også en opposition blandt embedsmændene. Jeg vil igen henholde mig til, hvad Poul Andersen har sagt. Han sagde, at alle vist ville være enige om – han kendte ikke kristeligt folkeparti – at der manglede saglighed i den of-